

”مینی بچی - تمھاری یہ وندر فل یونیورسٹی ہے، جس پر بگڑی کو بنانی والا

پولیناٹ باپ ٹیچر بن کر تمھیں پڑھاتی ہے“

پرشن :- اس قیامت کی سمیہ پر تم بچی سیپی کو کونسا لکش دیتی ہو؟
اثر :- ہی آتمائیں، اب پاؤں بنو، پاؤں بنی بگر واپس جا نہیں سکتی۔ آڈا کلپ کا جو روپ
لگا ہوتا ہے، اُس سین مکت ہونی کی لیٹی تم سیکو سات روز پنی پر بناتی ہو۔ پتتون کی
سنگ سین دور رہی، کوئی پی یاد نہ آئی تب کچ بڈی پر گیان کی ڈارٹا ہو۔

گیت :- تو نین رات گنوائی....

اوم شانتی . یہ بچوں کو کس نین کھا؟ کیونکہ اسکول پر بٹی ہوئی ہو تو ضرور ٹیچر
نین کھا۔ پرشن اوفتا ہے یہ ٹیچر نین کھا، باپ نین کھا وا سترگو نین کھا؟ یہ ورسنس
کس نین کھی؟ بچوں کو بڈی پر پھلی پھلی یہ آنا چاہیئی ک ہمارا بیحد کا باپ ہے،
جسکو پر پتا پر ماتما کھا جاتا ہے۔ تو باپ نین پی کھا، سیک نین پی کھا تو سات سات
سترگو نین پی کھا۔ یہ تمھاری بڈی پر ہے، جو استودنٹ ہے۔ اور کالیج وا یونیورسٹی پر ٹیچر
پڑھاتی ہے، انکو کوئی فادر وا گرو نہیں کھینگی۔ یہ ہے پی پانشالا۔ قر یونیورسٹی کھو وا
کالیج کھو۔ ہے تو پڑھائی نان۔ پھلی پھلی یہ سمجھنا ہے، پانشالا پر ہمکو کون پڑھاتی
ہے؟ بچی جانتی ہے وہ نرا کار جو سیپی آتمائون کا باپ ہے، سرو کا سدگتی داتا ہے وہ
ہمکو پڑھاء رہی ہے۔ یہ ساری رچنا اُس ایک رچتا کی پراپرٹی ہے۔ تو خد ہین بٹن رچنا کی
آد مذہ انت کا راز سمجھاتی ہے۔ تم بچوں نین جنر لیٹا ہے باپ کی پاس۔ تم بڈی سین
جانتی ہو ہر سیپی آتمائون کا وہ باپ ہے، جسکو گیان کا ساگر، نالیجفل کھا جاتا ہے۔ گیان
کا ساگر ہے پنت پاؤں۔ گیان سین ہین سدگتی ہوتی ہے، منش پنت سین پاؤں بنتی ہے۔ اب
تم بچی یہاں بٹی ہو۔ اور کوئی اسکول پر کسکو بڈی پر پی نہیں رہتا ک ہمکو گیان کا
ساگر نرا کار باپ پڑھاء رہی ہے۔ یہ یہاں ہین تم جانتی ہو۔ تمکو ہین سمجھایا جاتا ہے۔
خاص پارت اور عام ساری دنیا پر اُسی کوئی پی نہیں سمجھینگی ک ہمکو نرا کار پر ماتما
پڑھاتی ہے۔ انکو پڑھانی والی ہے ہین منش ٹیچر۔ اور قر اُسا پی گیان نہیں ہے جو سمجھی
ہم آتما ہے۔ آتما ہین پڑھتی ہے۔ آتما ہین سپ کچ کرتی ہے۔ فلاٹی نوکری آتما کرتی
ہے ان آرگنس دواران۔ انکو تو یہ رہتا ہے ک ہر فلاٹا ہے۔ جھت اپنا نام روپ یاد آ جاتا ہے۔
ہم یہ کرتی ہے، ہم اُسی کرتی ہے۔ شریر کا نام ہین یاد آ جاتا ہے۔ پرنتو وہ رائگ ہے۔
ہم تو پھلی آتما ہے نان۔ پیچی یہ شریر لیٹا ہے۔ شریر کا نام ہین یاد آ جاتا ہے۔ آتما کا نام تو
نہین بدلتا۔ آتما تو ایک ہین ہے۔ باپ نین کھا ہے مجھ آتما کا ایک ہین نام شو ہے۔ یہ
ساری دنیا جانتی ہے۔ باقی اتنی سپ نام شریرون پر رکی جاتی ہے۔ شو بابا کو تو شو ہین کھتی
ہے، بس۔ انکا کوئی شریر نہیں دکائی پرتا۔ منش کی اوپر نام پرتا ہے، مئن فلاٹا ہون۔ ہمکو
فلاٹا ٹیچر پڑھاء رہی ہے۔ نام لینگی نان۔ واسطو پر آتما شریر کی دواران ٹیچر کا کام کرتی
ہے، اُنکی آتما کو پڑھاتی ہے۔ سنسکار آتما پر ہوتی ہے۔ آرگنس دواران پڑھاتی ہے، پارت

بجائي هئ، سنسڪار اَنوسار. پرنٽو ديهه پر نام جو پري هئ، اُس پر ساري ڌنڌي آڌ چلتي هئ. يهان تر بچي جانتي هو همڪو نراڪار باپ پڙهائي هئ. تمهاري ٻڌي ڪهان چلي گئي! هر آتما اُس باپ کي بني هئ. آتما سمجهتي هئ نراڪار فادر همڪو آڪر اِس ساڪار دواران پڙهائي هئ. اُنڪا نام هئ شو. شوجينتي پي مناتي هئ. شو تو هئ بيحد ڪا باپ. تو اُنڪو هين پر پتا پر ماتما ڪها جاتا هئ. وه سڀي آتمائون ڪا باپ هئ، اَب اُنڪي جينتي ڪئسي مناتي هئ. آتما شرير ۾ پرويش ڪرتي هئ وا گرپ ۾ آتي هئ. اوپر سين آتي هئ، يهه ڪسڪو معلوم نهين پرتا. ڪرائيسٽ ڪو ڌرم اِسٽاپڪ ڪهتي هئ. اُنڪي آتما پهلي پهلي اوپر سين آني چاهيئي. ستوپرڌان آتما آتي هئ. ڪوئي پي وڪرم ڪيئا هوئا نهين هئ. پهلي ستوپرڌان ڦر ستو، رجو، تمو ۾ آتي هئ تب وڪرم هوتي هئ. پهلي آتما جو آئيني، ستوپرڌان هوني ڪي ڪارڻ ڪوئي دڪ نهين پوڳ سڪتي. آڌا ٿاڻيم جب پورا هوتا هئ تب وڪرم ڪرني لگتي هئ.

آج سين پانچ هزار ورش پهلي بروبر سوريونسي راجيه ٿا اوڙ سپ ڌرم باد ۾ آئي. يارنواسي وشو ڪي مالڪ ٿي. ڀارت ڪو اَوناڻي ڪنڊ ڪها جاتا هئ اوڙ ڪوئي ڪنڊ ٿا نهين. تو شو بابا هئ بگڙي ڪو بناني والا، پولانٽ شو ڪو ڪها جاتا هئ، نه ڪ شڪر ڪو. پولانٽ شو بگڙي ڪو بناني والا هئ. شو اوڙ شڪر ايڪ نهين هئ، اَلگ اَلگ هئ. برهما، وشنو، شڪر ڪي ڪوئي مهما نهين هئ. مهما صرف ايڪ شو ڪي هئ جو بگڙي ڪو بناتي هئ. ڪهتي هئ مئن ساڌارڻ ٻوڏي تن ۾ آتا هون. اِس نين 84 جنم پوري ڪيئي، اَب ڪيل پورا هوئا. يهه پُراڻا چولا، پُراڻي سنبنڌي ڀي خلاص هو جاني والي هئ. اَب ڪسڪو ياد ڪري؟ ختم هوني والي چيز ڪو ياد نهين ڪيئا جاتا هئ. نيان مڪان بنتا هئ تو ڦر پُراڻي سين دل هت جاتي هئ. يهه ڦر هئ بيحد ڪي بات. سرو ڪي سدگتي هوتي هئ. ارڻات راوڻ ڪي راجيه سين سڀڪو چُٽڪارا ملتا هئ. راوڻ نين سڀڪو بگاڙ ديئا هئ. ڀارت بلڪل هين ڪنڌال پرشناچاري هئ. لوگ پرشناچار سمجهتي هئ ڪرپشن، اَٽڊلٽريشن ڪو، چوري نڀي ڪو. پرنٽو باپ ڪهتي هئ پهلا پرشناچار هئ موٽ پليني بننا. شرير وڪار سين پندا هوتا هئ اِس ليئي اِسڪو وِشس ورلد ڪها جاتا هئ. ستيگ ڪو وائيسليس ڪها جاتا هئ. هر ستيگ ۾ پرورتي مارگ والي ديوي ديوتا ٿي. ڪهتي هئ پوٽر هوني سين وڪار بگر بچي ڪئسي پندا هونگي. بولو، هر اُپني راجڌاني ٻانهون ٻل سين نهين يوگ ٻل سين اِسٽاپن ڪرتي هئ. تو ڪيا يوگ ٻل سين بچي نهين پندا هو سڪتي هئ! جب ڪ هئ هين وائيسليس ورلد، پوٽر گرھست آشرم. يثا راجا راڻي سمپورڻ نروڪاري ٿتا پر جا. يهان هئ سمپورڻ وڪاري. ستيگ ۾ وڪار هوتي نهين. اُسڪو ڪها جاتا هئ، ايشوريه راجيه. ايشور باپ ڪا اِسٽاپن ڪيئا هوئا. اُپي تو هئ راوڻ راجيه. شو بابا ڪي پوجا هوتي هئ، جس نين سورڳ اِسٽاپن ڪيئا. راوڻ، جس نين نرڪ بنايا اُسڪو جلاتي آتي هئ. دواپر ڪب شروع هوئا، يهه پي ڪسڪو پتا نهين هئ. يهه پي سمجهه ڪي بات هئ. يهه هئ هين تموپرڌان اُسري دنيا. وه هئ ايشوريه دنيا. اُسڪو سورڳ دڻوي پاون دنيا ڪها جاتا هئ. يهه هئ نرڪ، پنت دنيا. يهه باتين پي سمجهينگي وهي جو روز پڙهينگي. بهت ڪهتي هئ فلاڻي جڳهه اِسڪول ٿوريئي هئ. اڙي هيڊ آفيس تو هئ نان. تر آڪر ڊئريڪشن لي جائو. بڙي بات تو نهين هئ. سرشتي چڪر ڪو سيڪنڊ ۾ سمجهايا جاتا هئ. ستيگ، ترينا پاست هو گيا ڦر دواپر، ڪلهيگ. يهه پي پاست هوئا. اُپي هئ سنگر يگ. نئين دنيا ۾ جاني ڪي ليئي پڙهنا هئ. هرايڪ

ڪا حق هئ پڙهنا. بابا هم نوڪري ڪرتي هئ. اچا ايڪ هفتا ٿيان لي ڦر چلي جانا، مرلي ملتي رهينگي. پهلي 7 روز پني ۾ ضرور رهنا هئ. ڀل 7 روز آئينگي پرنٽو سڀڪي ٻڌي ايڪ جئسي نهين رهينگي. 7 روز پني معنيٰ ڪوئي ڪي پي ياد نه آئي. ڪوئي سين پتر وهنوار آڌ پي نه هو. سڀ ايڪ جئسا تو سمجه نهين سڪتي. يهان پنتون ڪو پاون بننا هئ. يهه پي روڳ هئ، آڌا ڪلپ ڪي مهاروڳي منش هئ. اُنڪو اَلڪ ٻننا پري. ڪوئي ڪا پي سنگ نه هو. ٻاهر جائينگي، اَلتا سُلٽا ڪائينگي، پنت ڪي هات ڪا ڪائينگي. ستيگ ۾ ديوتائين پاون هئ نان. اُنڪي ليئي ديڪو خاص مندر بنتي هئ. ديوتائون ڪو ڦر پنت چو نه سڪي. اس سميه تو منش بلڪل پنت پرشناچاري هئ. شرير وڪ سين پندا هوتا هئ اس ليئي اُنڪو پرشناچاري ڪها جاتا هئ. سنياسيون ڪا پي شرير وڪ سين بنا هوتا هئ. باپ ڪهتي هئ پهلي پهلي آتما ڪو پوتر هونا هئ. ڦر شرير پي پوتر چاهيئي. اس ليئي پُراڻي امپيوئر شرير سڀ وناش هو جاني هئ. سڀڪو واپس جانا هئ. يهه هئ قيامت ڪا سميه. سڀڪو پوتر بن واپس جانا هئ. ڀارت ۾ هين هولڪا مناتي هئ. يهان پانچ نتون ڪي شرير تموپرڌان هئ. ستيگ ۾ شرير پي ستوپرڌان هوتي هئ. شري ڪرشن ڪا چتر هئ نان. نرڪ ڪو لات مارنا هوتا هئ ڪيونڪ ستيگ ۾ جانا هئ. مُردي ڪو پي جب شمشان ۾ لي جاتي هئ تو پهلي مونه شهر طرف، پتر شمشان طرف ڪرتي هئ. ڦر جب شمشان ڪي اَندر گهستي هئ تو مونه شمشان طرف ڪر ديتي هئ. اُپي تم سورڳ ۾ جاتي هو تو تمهارا مونه اُس طرف هئ. شانتنيڌام اوڙ سڪڌام، پتر دڪڌام طرف هئ. وهه تو مُردي ڪي بات هئ، يهان تو پرشارت ڪرنا هوتا هئ. سُوپت هوم ڪو ياد ڪرتي ڪرتي تم آتمائين سُوپت هوم ۾ چلي جائينگي. يهه هئ ٻڌي ڪي پرنڪتس. يهه باپ بئن سڀ راز سمجھاتي هئ. تم جانتی هو اُپي هم آتمائون ڪو جانا هئ گهر. يهه پُراڻا چولا پُراڻي دنيا هئ، ناڻڪ پورا هئا معنيٰ 84 جنم ڀارت بجايا. يهه پي سمجھايا هئ ڪ سڀ 84 جنم نهين ليتي هئ. جو آتي هين باد ۾ هئ اوڙ ڌرم ۾، ضرور اُنڪي ڪم جنم هونگي. اسلامي سين ٻوڌيون ڪا ڪم. ڪرشن ڪي اُن سين ڪم. گُرونانڪ ڪي سڪ لوگ آئي هين اُپي هئ. گُرونانڪ ڪو 500 ورش هوتا تو وهه ٿوريئي 84 جنم لينگي. حساب ڪيئا جاتا هئ. پانچ هزار ورش ۾ اِتي جنم، تو 500 ورش ۾ اِتي جنم هوئي هونگي. 12-13 جنم. ڪرائيسٽ ڪي دو هزار ورش هونگي تو اُنڪي ڪتني جنم هونگي. آڌا سين پي ڪم هو جائينگي. حساب هئ نان. اِس ڪوئي ڪتني، ڪوئي ڪتني اُٽڪيوريت نهين ڪه سڪتي. اِن باتون ۾ ڊبيت ڪرني ۾ جاستي ٿائيم ويسٽ نهين ڪرنا هئ. تمهارا ڪام هئ باپ ڪو ياد ڪرنا فالتو باتون ۾ ٻڌي نهين جاني چاهيئي. باپ سين يوگ لڳا اوڙ چڪر ڪو جاننا هئ. باقي پاپ نشٽ هونگي ياد سين. اِس هين محنت هئ. اس ليئي ڀارت ڪا پراچين يوگ ڪهتي هئ. جو باپ هين سڪاتي هئ. ستيگ، ترينا ۾ تو يوگ ڪي بات هين نهين. ڦر پڳتي مارڳ ۾ هن يوگ شروع هوتا هئ. يهه هئ سهڄ راج يوگ. باپ ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرني سين پاون بنينگي. موڻ بات ياد ڪي هئ. ڪوئي پي پاپ نهين ڪرنا هئ. ديوي ديوتائون ڪي مندر هئ ڪيونڪ پاون هئ. پوجاري لوگ تو پنت هئ. پاون ديوتائون ڪو اِشان آڌ ڪراتي هئ. واسطو ۾ پنت ڪا هات پي نهين لڳا چاهيئي. يهه سڀ هئ پڳتي مارڳ ڪا رسر رواج. اُپي تو هم پاون بن رهي هئ. پوتر بن جائينگي تو ڦر ديوتا بن جائينگي. وهان تو پوجا آڌ ڪي دَر ڪار نهين رهتي. سرو ڪا سدگتي داتا هئ هين ايڪ باپ.

اُنڪو هيٺن ڀولائڻا ڪهڻي هئ. مٿن آتا هون پٺت دنيا، پٺت شرير ۾ پُراڻي راوڻ راجيه ۾. هان، ڪوئي ڪي ڀي تن ۾ پرويش ڪر مري چلاءِ سڪتي هئ. اسڪا مطلب يهه نهين ڪ سرُوياپي هئ. هرايڪ ۾ تو اُپني اُپني آتما هئ. فارم ۾ ڀي لڪوايا جاتا هئ تمهاري آتما ڪا باپ ڪوَن هئ؟ پرنتو سمجھڻي نهين هئ. آتمائون ڪا باپ تو ايڪ هيٺ هونگا. هر سڀ بردرس هئ. فادر ايڪ هئ. اُن سين ورثا ملتا هئ جيون مڪتي ڪا. وهي لبريتر، گائيڊ هئ. سڀي آتمائون ڪو لي جائينگي سويت هوم. اس ليئي پُراڻي دنيا ڪا وناش هوتا هئ. هولڪا هوتي هئ نان. شرير سڀ ختم هو جائينگي. باقي آتماين سڀ واپس چلي جائينگي. ستيگ ۾ تو ڦر بهت ٿوري هونگي. سمجھنا چاهيئي ڪ سورڳ ڪي استاپنا ڪوَن ڪراتي هئ. ڪلهيگ ڪا وناش ڪوَن ڪراتي هئ. سو تو ڪليئر لڪا هونگا هئ. ڪهڻي هئ منرا گهر ته گهرانءِ. (پيار ڪرو تو پيار ملينگا) باپ ڪهڻي هئ جو ميري آرٿ بهت سروس ڪرتي هئ، منش ڪو ديوتا بناني ڪي وهه جاستي پياري لگتي هئ.

جو پرشارت ڪرينگي اونچ ورثا پائينگي. ورثا آتمائون ڪو پانا هئ پرماتما باپ سين. آتمر اُپماني بننا پري. ڪئين بهت ڀولين ڀي ڪرتي هئ، پُراڻي عادتين پڪي هو گئي هئ. تو ڪتنا ڀي سمجھائو وهه چوڻتي نهين، اُس سين اُپنا هيٺ پد ڪم ڪر ديتي هئ. اُچا!

ميني ميني سڪيلڊي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُڪيه سار

(1) ڪسي ڀي بات ڪي ڊبيٽ ۾ اُپنا ٽائيمر ويسٽ نهين ڪرنا هئ. وئرت ڪي باتون ۾ ٻڌي جاستي نه جائي. جتنا هو سڪي ياد ڪي ياترا سين وڪرم وناش ڪرني هئ. آتمر اُپماني رهندي ڪي عادت ڊالني هئ.

(2) اس پُراڻي دنيا سين اُپنا موڻهه ڦير ليٺا هئ. شانتي ڌام اوڙ سڪڌام ڪو ياد ڪرنا هئ. نيٺان مڪان بن رها هئ تو پُراڻي سين ڊل هٽاءِ ليني هئ.

وردان - ايڪانت اوڙ انترمڪا ڪي اُپياس دواران سُير ڪو اُنيوون سين

سمپن بناني والي مياجيٽ پو

ناليجفل ڪي سات پاورفل آرٿات اُنيوي مورت بنني ڪي ليئي ايڪانتواسي اوڙ انترمڪي بنو. ڊگمگ هوني ڪا ڪارڻ هئ اُنيو ڪي ڪمي. اس ليئي صرف سمجھني، سمجھاني والي يا منن مورت نهين بنو، ايڪانتواسي بن هر پائنت ڪي اُنيوي بنو تو ڪسي ڀي پرڪار ڪي دوڪي سين، ڏک وا ڊڊا سين بچ جائينگي. ڪسڪا بچا هون، ڪيا پراپتي هئ، اس پهلي پان ڪا اُنيو ڪر ليئا تو مياجيٽ سهج هيٺ هو جائينگي.

سلوگن - ذميوار سنيالتي هوئي ڊبل لائيٽ رهندي والي هيٺ باپ ڪي سمپ رتن هئ.